

ת"פ 15029/01 - מדינת ישראל נגד פרונס ענבר כהן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 18-01-15029 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיזוני: 236581/2017

בפני כבוד השופט סימי פרג קימלוב
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד פרונס ענבר כהן
נאשימים

החלטה

לפני בקשה הנאשם לביטול כתב האישום בשל אי קיום חובת השימוש, הקבועה בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד" פ").

1. כנגד הנואמת הוגש ביום 7.1.18 כתב אישום המיחס לה עבירות של פריצה לבניין שאיןו דירה וביצוע גניבה - עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירת גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. ביום 10.11.19 טענה ב"כ הנואמת לביטול כתב אישום וזאת בשל העובדה כי לא נערכ שימוש כדין לנואמת. ב"כ הנואמת הגישה מסמך של מעקב רשות הדואר (נ/1) ממנו עולה כי אין נתונים להציג ביחס לדבר הדואר הממוספר. כמו כן הגישה ב"כ הנואמת פסיקה רלוונטית ובקשה להורות לבטול כתב האישום.

3. המ雅思ימה בתגובהה טענה כי אין מקום לבטל את כתב האישום לצורך עריכת הליך שימוש תקין. עוד טוענת המ雅思ימה כי ביום 28.8.17 בטרם הגשת כתב האישום נשלח לכתובתה של הנואמת מכתב ידוע חוק. לטענת המ雅思ימה המכתב נשלח בדואר רשום ולא הוחזר לשולח. המ雅思ימה טוענת עוד כי חובת הידיעו בוצעה כדין וכי מבדיקה שערכה מושר רשות הדואר נמסר לה כי הנתונים המוצגים באתר החברה נכונים לשנה אחת בדיעד כל היוטר ולאור העובדה שהמכתב נשלח ביום 28.8.17 לא ניתן לראות נתונים לגבי מכתב זה.

מוסיפה וטענת המ雅思ימה בתגובהה כי נכון השינוי הניכר בהעלאת הטענה על ידי הנואמת אין בידי המ雅思ימה את הכלים לבחון טענותיה. לפיכך עתרה המ雅思ימה כי בית המשפט ידחה את הטענה. עם זאת ציינה המ雅思ימה בתגובהה כי לפנים משורת הדין אפשר ביצוע שימוש בדיעד.

.4. ב"כ המאשימה בתשובה לתגובה טענה שאין מדובר בבקשת שהוגשה בשיהו שכן הטענה הועלתה בהזדמנות הריאונה וכי לא היה באפשרות הנואמת לטען את הטענה בשלב מוקדם יותר בהיעדר יציג. לגופו של עניין טעונה ב"כ הנואמת שהמאשימה לא הוכחה את משלוח המכתב.

.5. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועינתי בתשובות שוכנעתי כי דין הבקשת להתקבל.

.6. הליך השמעה מעוגן בסעיף 60א לחס"פ ונודע לאפשר לחושד בעבירות פשע להציג טענותיו בפני התביעה לפני הגשת כתב אישום בעניינו. על החשיבות של זכות השמעה ניתן למודד בדברי ההסבר להצעת החוק:

"ההחלטה להעמיד אדם לדין, ובעיקר לגבי עבירות חמורות היא החלטה רבת משמעות בחברה שאנו חיים בה. די בכתב אישום, לבטח בעבירות חמורות, כדי לפגוע פגעה קשה בנאים. מסיבה זו מוצע להעניק זכות השמעה למי שמרגע ההכרעה בעניינו ישתנה מעמדו הציבורי (הצעת חוק סדר הדין הפלילי תיקון מס' 26) (זכות השמעה התשנ"ט-1999, הц"ח 2802).

כמו כן ראו לעניין זה בג"ץ 4175/06 **רב אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' וכן ע"פ 13/1053 היכל נ' מדינת ישראל** (23.6.13).

.7. ההחלטה להעמיד אדם לדין היא החלטה מנהלית. בענייננו, טענת המאשימה כי שלחה את מכתב המידע וראיה לכך היא העובדה כי על המכתב מודבקת המספר של דואר הרשות יחד עם זאת אין בכך כדי להוכיח כי המכתב נשלח בפועל ולא הוגשה לעיוני כל אסמכתא לכך. יתרה מכך, מרישומי רשות הדואר עולה כי אין כל מידע באשר למספר של דואר דבר אשר מחזק את עדמת ההגנה כי המכתב לא נשלח (על אף שהודבקה מדבקה). יתרון כי המאשימה שלחה לנואמת מכתב ידוע, אך אין בידה להוכיח זאת.

.8. סעיף 60א(ג) לחס"פ קובע כי נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה דין גם ללא חתימה על אישור מסירה. אלא שבעניינו סבורני כי המאשימה לא הוכחה כי המכתב נשלח, לפיקר אין בהוראות סעיף זה כדי לחזק את טענות המאשימה.

לפיקר, הגשת כתב האישום כנגד הנואמת נעשתה ללא שימוש דין ונראה כי נפל פגם בהחלטה להעמיד דין את הנואמת.

.9. פגם שנפל בהליך, יכול להביא לתוצאות שונות, לרבות ביטול כתב אישום. נקבע בפסקה כי פגם בפועלות הרשות "בדק על פי עצמת הפגם ונסיבות המקירה. על פי הפסקה עשוי בית המשפט להורות על עריכת שימוש בדיעבד וזאת בבחינת ריפוי הפגם, אך שעל המאשימה לשמע טענותיו של המבקש בלבד ובנפש חפכה ואם יש ממש בטענותיו לבטל את כתב האישום. ניתן למצוא בפסקה שתי מגמות, אך למשל ניתן למצוא בפסקה החלטות שהו

על ביטול כתוב אישום ראו : ת"פ (ירושלים) 5286/05 **מדינת ישראל נ' יונתן** (18.9.07); תפ"ח (ת"א) 8013/08 **מדינת ישראל נ' גבריאל** (26.2.08) ; ת"פ 26848-11-10 26848 ; ת"פ 26848-11-10 26848-11-10 **מדינת ישראל נ' חאלד דוויק** (13.3.14); ת"פ 35953-06-14 **מדינת ישראל נ' ימיי** (28.12.14); ת"פ 15352-06-14 **מדינת ישראל נ' מונסון** (24.12.14); ת"פ 4456-01-17 **מדינת ישראל נ' שrif מזאריב** (12.9.17); ת"פ 4974-08-17 **מדינת ישראל נ' ישראלי נ' יעקב פדלון** (14.6.18).

מנגד, ישן החלטות שהו על שימוש בדיעבד בעודו של כתוב האישום תלוי ועומד ראו: ת"פ (ירושלים) 13-02-29311-02-29311 **מדינת ישראל נ' שבתי** (11.9.13); עמ"ת (מרכז) 22305-03-13 **מדינת ישראל נ' זורנו** (13.3.13); 14-01-58650-01-58650 (רחוב) **מדינת ישראל נ' פלקה** (21.10.14); ת"פ 50906-08-15 **מדינת ישראל נ' בן יצחק ואחות** (27.3.19). ; ת"פ 17-07-17 **מדינת ישראל נ' שרון רביב** (16.4.19)

10. לעניין זה ראו בש"פ 984/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ימים 2010.2.25):

"זכות השימוש נתונה לחסוד בשלב שבו טרם הוגש נגדו כתוב אישום, ולא לאחר הגשתו. אין דומה שימוש ביחס לכתב אישום שטרם הוגש, לשימוש הנערך לאחר הגשתו. אין דומה שימוש לפני מעשה, לשימוש בדיעבד, בעודו של כתוב אישום תלוי ועומד. מאחר שבמקרה זה השימוש יעריך בעודו של כתוב האישום עומד בעינו, נדרשת פתריות מיוחדת מצד גורמי התביעה להאזין לטיעוני העורר. ראוי כי השימוש יהווה הлик טיעון ממשי שיביא להערכתה מחודשת של מלאו השיקולים הרלבנטיים בידי התביעה, תוך נוכנות להאזין לדברים בנפש חפכה ומתחור פתיחות לקלות ואף להשתכנע, במקום שיש בדברים ממש (בג"ץ 554/05 אשכנזי נ' מפק"ל המשטרה, פ"ד ס(2) 299 (2005); בג"ץ 4175/06 הרב אלbez נ' היועץ המשפטי לממשלה (6.6.2006)).

11. בנסיבות העניין אני סבורה כי טיבו של הפגם מוביל למסקנה כי יש להורות על ביטול כתוב האישום ולאפשר שימוש מבלי שתלי ועומד כתוב האישום נגד הנואמת. מובהר כי אין בביטול כתוב האישום כדי למנוע מהנאשמה להגיש כתוב אישום לאחר שימוש שייערך לנואמת.

5129371

54678313 לאור האמור, אני נעתרת לבקשת ב"כ הנואמת ומורה על ביטול כתוב האישום ועל ביטול הדין הקבוע ליום 13.1.20.

המציאות תמציא החלטה זו לצדדים

ניתנה היום, כ"א כסלו תש"פ, 19 דצמבר 2019, בהעדך
הצדדים.

עמוד 3

